

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419204536
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1419204536.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobkyne : F. I. K., nar. XX.X.XXXX, bytom J. X, G., proti žalovanému: Okresný súd Bratislava IV, so sídlom Saratovská 1/A, Bratislava, o určovacej žalobe, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10C/69/2019-30 zo dňa 17. júna 2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením podanie žalobkyne doručené súdu dňa 20.12.2019 v spojení s podaním doručeným súdu dňa 27.1.2020 odmietol.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 129 ods. 1 a 3 C.s.p.. Podľa súdu prvej inštancie procesný nárok žalobcu je tvorený jednak predmetom nároku, ktorý je v podstate formulovaný v žalobnej žiadosti ako požadovaný enunciát predpokladaného súdneho rozhodnutia a jednak základom nároku, ktorý obsahuje právne významné skutočnosti, na ktorých žalobca zakladá svoj žalobný návrh. Žalobca teda musí v konaní nielen uviesť žalobný petit, ale musí tvrdiť právne rozhodné skutočnosti, na ktorých základe sa domáha, aby súd jeho žalobe vyhovel. Zo žalobného petitu musí byť nepochybne zrejmé, čoho sa žalobca domáha, teda ako žiada, aby súd vo veci rozhodol, a preto musí byť úplný, presný, určitý a zrozumiteľný tak, aby súd jednoznačne vedel, o čom má konať a rozhodnúť. Súd je totiž v civilnom sporovom konaní ovládanom dispozičnou zásadou viazaný žalobou, a teda nesmie žalobcovi priznať iné práva a uložiť iné povinnosti žalovanému, než aké sú navrhované. Súd musí svojím rozhodnutím žalobný petit úplne vyčerpať a nesmie ho prekročiť. Žalobný petit je nesprávny vtedy, ak vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností je neúplné, nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné do takej miery, že prevzatie takéhoto petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok jeho nevykonateľnosť z materiálneho hľadiska, čím by s takýmto rozhodnutím nebolo možné spájať právne účinky, ktoré žalobca začatím súdneho konania sledoval. Žalobca zároveň žalobou vymedzuje rozhodujúce skutočnosti, ktoré predstavujú údaje k tomu, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť, preto sa ukladá žalobcovi uviesť v žalobe také skutočnosti, ktorými opíše skutok, a to v takom rozsahu a kvalite, ktorá umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a nezameniteľnosť s iným skutkom. Popisom rozhodujúcich skutočností sa vymedzuje predmet konania po skutkovej stránke. Samotný žalobný petit musí vychádzať logicky z opisu rozhodujúcich skutočností. V sporovom konaní teda žalobcu stíha zodpovednosť za voľbu žaloby, za jej obsah, za riadnu identifikáciu strán sporu v zmysle zákonných požiadaviek daných v § 132 ods. 1 C.s.p. a za formuláciu žalobného petitu. Súd je povinný ho poučiť len v intenciách procesných práv a povinností, nemôže ho však poučiť o vhodnosti voľby žaloby, vymedziť zaňho relevantný skutkový dej, doplniť identifikačné údaje o žalovanom a vykonať zaňho vecnú formuláciu petitu.

1.2. Keďže žaloba uplatnená žalobkyňou neobsahovala podstatné náležitosti žaloby v zmysle § 129 ods. 1 C.s.p., predovšetkým v žalobe chýbal presný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný (t.j.

jasne sformulovaný) petit žaloby, súd vyzval žalobkyňu uznesením č. k. 10C/69/2019-12 zo dňa 9. januára 2020, aby tieto podstatné náležitosti doplnila. Žalobkyňa uznesenie prevzala dňa 24.1.2020, pričom žalobu v zmysle pokynu súdu v určenej lehote 15 dní od doručenia uznesenia nedoplnila, t.j. nešpecifikovala žalobný petit. Žalobkyňa síce súdu zaslala dňa 27.1.2020 podanie označené ako „Doplnenie podania 10C/69/2019 doručené súdu dňa 20.12.2019“, žalobu však nedoplnila v časti týkajúcej sa špecifikácie žalobného petitu. Žalobkyňa iba uviedla, že v predmetnej určovacej žalobe žiada, aby súd rozhodol, či tu je jej právo vzťahujúce sa na prekážku veci rozhodnutej, ale nie je, bez ďalšieho odôvodnenia. Súd každé podanie posudzuje podľa obsahu, pričom obsahom žaloby je nepochybne aj uvedenie, čoho konkrétne sa žalobkyňa domáha, teda o čom presne má súd konať a komu žalobkyňa chce uložiť určité - konkrétne povinnosť. Žaloba nespĺňala podmienku zrozumiteľnosti, nakoľko nebolo konajúcemu súdu zrejmé, o čom konkrétne má konať. Žalobkyňa nešpecifikovala presne, čoho sa určovacou žalobou domáha, nakoľko petit jej prvého podania doručeného súdu dňa 20.12.2019, ktorým sa domáhala, aby súd vydal rozsudok ktorým určí, že „rozhodnutiu v konaní sp. zn. 13P/327/2014 vo veci ktorému rodičovi súd zveril do osobnej starostlivosti maloleté deti bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci res iudicata Rozsudkom 25P/80/2015 a jeho potvrdenie v napadnutej časti súdom vyššej inštancie bez obmedzenia (v zmysle či do rozvodu alebo po ňom) v č. k. 11CoP/292/2018-570 zo dňa 11.11.2018“ je nevykonateľný, a teda konajúcemu súdu z takého označenia žalobného nároku nebolo zrejmé čo chcela žalobkyňa podaním uvedenej žaloby dosiahnuť.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že v zmysle § 127 ods. 1 C.s.p. nie je povinnosťou žalobcu uviesť presný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit, teda žalobkyňa nebola povinná v žalobe špecifikovať akýsi žalobný petit. Ako občan bez právnického vzdelania žalobkyňa nie je povinná poznať význam súdneho žargónu „petit“. Logicky preto nemohla vedieť, ani si domyslieť, k čomu ju súd vyzýval a čo od nej s poukazom na § 127 ods. 1 C.s.p. žiadal. Pri prečítaní si podania je nepochybné, že predmetná určovacia žaloba zákonom predpísané náležitosti obsahovala. Z predmetnej určovacej žaloby je nepochybné, že žalobkyňa sa domáhala súdneho rozhodnutia, ktoré by eliminovalo stav ohrozenia jej právneho postavenia ako žalobkyne, pretože súd v konaní sp. zn. 15P/80/2015 právoplatne zveril jej tri maloleté deti do osobnej starostlivosti žalobkyne ešte vo februári 2018, pričom konajúci súd v čase podania určovacej žaloby v decembri 2019 rozhodoval v konaní sp. zn. 13P/327/2014 o tom istom predmete, čo je v rozpore s prekážkou veci právoplatne rozhodnutej. Určovacia žaloba mala vytvoriť pevný základ právnych vzťahov, ktorým sa mohlo dosiahnuť odvrátenie budúcich sporov účastníkov, pretože by sa presne definovalo, či sa právo prekážky rei iudicata vzťahuje aj na práva žalobkyne vyplývajúce z právoplatného rozhodnutia o tom, že jej súd zveril do starostlivosti maloleté deti. V určovacej žalobe je uvedený Okresný súd Bratislava IV, kam bola i doručená, v žalobe je uvedená žalobkyňa, podanie je označené ako „Určovacia žaloba“, z jej obsahu je zrejmé, čo ňou žalobkyňa žiada: „Aby bolo určené či tu právo je alebo nie je vo vzťahu k prekážke veci právoplatne rozhodnutej.“ Rovnako tak je zrejmé, že žalobkyňa si uplatňuje svoje právo na tzv. nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia, čo je základ právneho štátu - tzv. právna istota. Nechýba ani jej podpis. Záverom žalobkyňa žiadala, aby súd vychádzal z toho, že má poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré buď idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

3. Odvolanie žalobkyne nebolo doručované žalovanému.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

9. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.), pričom námietky žalobkyne nepovažoval za dôvodné.

10. Podľa § 132 ods. 1 C.s.p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

10.1. Podľa § 129 ods. 1 C.s.p. ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

10.2. Podľa § 129 ods. 2 C.s.p. v uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

10.3. Podľa § 129 ods. 3 C.s.p. ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podaním označeným ako „Určovacia žaloba“ doručeným súdu prvej inštancie dňa 20.12.2019, v ktorom nebol označený žalovaný, domáhala vydania rozsudku, ktorým súd určí nasledovné: „Rozhodnutiu v konaní sp. zn. 13P/327/2014 vo veci ktorému rodičovi súd zveril do osobnej starostlivosti maloleté deti bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci res iudicata Rozsudkom 25P/80/2015 a jeho potvrdenie v napadnutej časti súdom vyššej inštancie bez obmedzenia (v zmysle či do rozvodu alebo po ňom) v č. k. 11CoP/292/2018-570 zo dňa 11.11.2018.“ Súd prvej inštancie predmetné podanie považoval za vadné, nespĺňajúce náležitosti podľa § 132 C.s.p., preto žalobkyňu vyzval uznesením č. k. 10C/69/2019-12 zo dňa 9. januára 2020 podľa § 129 C.s.p. na doplnenie a opravu podania označením sporových strán a presne vyšpecifikovaným petitom návrhu tak, aby bol vykonateľný, a aby bolo z neho zrejmé (t. j. výrok) čoho sa konkrétne svojím podaním žalobkyňa domáha - ako navrhuje, aby súd rozhodol. Žalobkyňa na výzvu súdu reagovala podaním označeným ako „Doplnenie podania č. k. 10C/69/2019 doručené dňa 20.12.2019“, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 27.1.2020, v ktorom doplnila označenie žalovaného. K petitu uviedla, že sa domáha aby súd rozhodol, či tu je jej právo vzťahujúce sa na prekážku veci rozhodnutej (t.j. res iudicatae) alebo nie je. Súd prvej inštancie majúc za to, že podaním doručeným mu dňa 27.1.2020 žalobkyňa neodstránila vady petitu, a že pre predmetné vady nemožno v konaní pokračovať, napadnutým uznesením žalobu odmietol.

12. Žalobný návrh ako náležitosť žaloby uvedená v § 132 ods. 1 C.s.p. je konkretizáciou všeobecnej náležitosti podania podľa v § 127 ods. 1 písm. d/ C.s.p. - uvedenie čo sa podaním sleduje. Petit (žalobný návrh), je obligatórnou náležitosťou žaloby, ktorá vymedzuje predmet konania tým, že žalobca v ňom špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha. Každá neurčitosť alebo nepresnosť petitu znemožňuje súdu so žaloby v plnej miere poznať predmet a rozsah konania, teda o čom má konať a rozhodnúť. V takejto situácii by súd tiež nemohol zistiť, akým meritórnym rozhodnutím (výrokom) dôjde k vyčerpaniu predmetu konania.

12.1. Na to, aby žalobný návrh splnil svoju funkciu, musí byť materiálne vykonateľný. Neurčitosť alebo nepresnosť petitu by mala po jeho prevzatí do výroku súdneho rozhodnutia za následok jeho nespôsobilosť priniesť žalobcovi želané účinky, ktoré sa žalobou snaží dosiahnuť, resp. byť predmetom núteného výkonu, teda nedostatok materiálnej vykonateľnosti. V zmysle zásady neformálnosti (čl. 11 C.s.p.) súd posudzuje podania strán vrátane žaloby podľa obsahu. Žalobca nie je povinný v žalobe uviesť presné znenie výroku rozsudku, jeho konkrétna formulácia je v kompetencii súdu. Z obsahu petitu však musí presne, určite a zrozumiteľne vyplývať povinnosť, ktorá má byť žalovanému uložená rozhodnutím súdu alebo spôsob usporiadania právneho vzťahu alebo určenie práva resp. právnej skutočnosti, ktorého sa žalobca domáha (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 254/2009 zo dňa 28. septembra 2010). To znamená, že petit nemusí mať formu výroku súdneho rozhodnutia, ale z materiálneho hľadiska nesmie pripúšťať žiadne pochybnosti o jeho konkrétnom význame, teda o presnom vymedzení obsahu a rozsahu žalobou uplatneného nároku.

12.2. Nemožno mať žiadne pochybnosti, že žalobkyňa nešpecifikovala žalobný petit vo forme, ktorá by bez ďalšieho umožňovala jeho prevzatie do výroku rozsudku. Žalobkyňou formulovaný petit, a to aj po pokuse o jeho opravu, navyše ani materiálne neumožňuje zistiť, čoho sa žalobkyňa podanou žalobou domáha. Ani výkladom z neho nie je možné vyvodit' dostatočne konkrétny výrok

súdneho rozhodnutia, ktorého vydanie by uspokojilo žalobkyňou uplatnený nárok, a ktoré by zároveň predstavovalo materiálne vykonateľné súdne rozhodnutie. Nepostačuje, ak je petit len gramaticky správne a zrozumiteľne formulovaný, jeho obsah musí byť tiež presný a určitý, neumožňujúci širokú a nejednoznačnú interpretáciu.

13. Argumentácia žalobkyne, ktorá namietala, že nerozumie termínu „petit“, neobstojí, nakoľko súd prvej inštancie v uznesení, ktorým ju vyzval na opravu a doplnenie žaloby, nepoužil len samotný termín petit, ale i laicky pochopiteľným jazykom objasnil, akým spôsobom má žalobkyňa vady žaloby odstrániť, teda že petit má byť vykonateľný, a musí byť z neho zrejmé čoho sa konkrétne svojim podaním žalobkyňa domáha, pričom súd prvej inštancie tiež prakticky objasnil, že by malo ísť o navrhovaný výrok, teda ako žalobkyňa navrhuje, aby súd rozhodol. Tým súd prvej inštancie plne rešpektoval zákonnú prezumpciu vyplývajúcu z čl. 11 ods. 2 C.s.p., že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone. Za týchto okolností nemožno hodnotiť výzvu súdu prvej inštancie a následné odmietnutie žaloby ako formalistické. Naopak výzva súdu adresovaná žalobkyňi obsahovala materiálne poučenie žalobkyne o tom, akým spôsobom má vady žaloby odstrániť, napriek tomu žalobkyňa ani po jej doručení vytýkané vady petitu odstrániť nedokázala.

14. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).